

Turecká Kapadokie

Za lidským mravenišťem

FOTO: KAMILA MACHALOVÁ

Je to jako výlet na měsíc. Krajina pískově žluté horniny roztodivných tvarů na první pohled skutečně vypadá jako z jiné planety. Moře obřích kuželů prošípokovaných chodbami a celami. Na jeho návštěvu máte ještě posledních sto let. Města, která lidé vytesali do skal, se pomalu rozpadají.

Ale pořád je tenhle kraj v srdci Turecka jedno z nejkouzelnějších míst na zeměkouli, ne náhodou se dostal na seznam světového kulturního dědictví UNESCO.

„Vítejte v lidském mraveništi,“ vítá nás mladík ve vesničce Göreme. Sice není nijak velká, ale pro svou výhodnou polohu se stala středobodem turistického ruchu v kraji jako ementál.

Pokud si chcete vychutnat tajemství početných skalních sídlišť, vydejte se na cestu brzy na jaře anebo až na podzim. Vyplatí se to hned několikrát. Za prvé: v létě se teplota v písčitém kraji šplhá vysoko nad středoevropský normál. Za druhé: na turistických stezkách nebudete zakopávat o zástupy dalších cizinců, kteří chtějí tak jako vy nahlédnout do temných koutů termitišť a podzemních měst.

Poslední důvod je ryze ekonomický: mimo sezónu si budete moci i za přijatelné ceny užívat luxusních penzionů. „Jeskyňi můžete mít na noc za dvacet miliónů lir (jeden milión je zhruba dvacet korun českých),“ láká nás mladík po nezbytném uvítání. Je to nahaněč

jednoho z místních penzionů, které se chlubí specialitou – jsou zčásti vytesány do skal. A právě pokoj v bílém tufu, jak se hornina nazývá, je pro turisty největším tahákem. Pokud dorazíte do Kapadokie v době, kdy ještě nedorazily hordy turistů, můžete cenu stáhnout i na šest miliónů. K dispozici dostanete bíle povlečenou postel v čistém pokoji vyzdobeném arabskými koberci s koupelnou. To vše pochopitelně vyhloubeno v chladivé skále.

Aby člověk pochopil, jak vůbec okolní kláštery a kostely vznikly, musí absolvovat krátkou přednášku z geologie. Před třiceti milióny let celé okolí pokrýval prach z vybuchujících sopek. Popel ztuhl na snadno opracovatelnou horninu – tuf. ➔

JAK SE TAM DOSTAT

- Do Istanbulu je nejpohodlnější letecká cesta. Odtud pak můžete klidně vlakem, do Ankary můžete jet luxusním expresem Mavi Tren (modrý vlak). Čecha uvyklého na nepohodlné a ušmudlané vagóny českých drah překvapí moderním vybavením, útulností a čistotou. A přitom v porovnání s českými železnicemi za příznivou cenu.

- Ale ještě větší zážitek je cestování dálkovými autobusy, které křížují celou zemi. Zpravidla jde o největší klimatizované mercedesy s pohodlnými sedadly, které mají kromě řidiče ještě další posádku – servírku (někdy i dvě), která během jízdy pasažérům podává čaj, minerálku nebo kolu. Po každém občerstvení navíc přiběhnou a vydezinfikují a zároveň navoní ruce cestujících kolínskou.

- Kromě obsluhy dbá posádka i na to, aby vedle sebe na sedadlech nesešla neznámá žena a muž. Proto neustále dochází k přesunům tak, aby vedle sebe seděl vždy muž a muž, žena a žena. A ceny v moderních neoplánech? Za třináct hodin jízdy z Istanbulu do Side, letoviska na jižním pobřeží, zaplatíte 25 miliónů lir, v přepočtu tedy asi pět set korun.

Tip iHNed.cz

Zpáteční letenku Praha – Istanbul nabízí site <http://Letenky.iHned.cz> za 6690 Kč. Nejlevnější dostupné tarify, 100% online prodej.

